

Bilag 9.

Til Rigsdagen!

Københavnske Tobaksarbejdere, samlede til Møde den 5. November 1928, protesterer mod det af Regeringen i Folketinget forelagte Lovforslag om Forøgelse af Statsafgifterne paa Tobaksvarer.

De allerede bestaaende Tobaksskatter har igennem flere Aar bragt Tobaksarbejderne en Arbejdsløshed af ca. 25 pCt. af Fagets Udøvere, hvortil kommer, at 2 000 Tobaksarbejdere paa Grund af manglende Beskæftigelse er presset ud af Faget.

8 Gange i Løbet af 10 Aar har Regeringen ændret og forøget Tobaksafgifterne, og ikke alene Skatten og dens Forøgelse, men ogsaa den Uro, der hver Gang er skabt i Industrien, har været den store medvirkende Aarsag til Arbejdsløsheden.

Igennem Tiden siden 1917 er der ved meget høje Medlemsbidrag til Arbejdsløshedskassen af denne udbetalt 10 Mill. Kr. i Arbejdsløshedsunderstøttelse, men kun i 1917 ydede Regeringen nogen Erstatning for den ved Skatteloven skabte Arbejdsløshed.

Alle øvrige Gange har Regeringen stillet sig absolut afvisende overfor vore Krav om Erstatning, endskønt Regeringen overfor alle øvrige Statsborgere, hvor den eksproprierer Erhvervs muligheden, yder fuld Erstatning.

Naar Regeringen paa et saadant Tidspunkt, hvor vi i det sidst forløbne Aar, gennem vor Arbejdsløshedskasse, har maatte yde et Beløb af ca. 1½ Mill. Kr. til Understøttelse til arbejdsledige Tobaksarbejdere, fremlægger et Forslag, som yderligere vil skabe større Arbejdsløshed, er vor Forbitrelse mod Lovforslaget saa meget større, da der ikke foreligger samfundsmæssige Grunde for Gennemførelsen heraf (Ministerens Erklæring ved Forlæggelsen), men kun at Afgiftsforøgelsen, som vil fratage mange af Tobaksarbejderne deres Erhverv, skal bruges til Skattelettelse for andre Samfundsklasser.

For Forsamlingen:
Th. Collemorten.
